

Lehet eső, lehet jég...

Az, már a miskolci győzelem utáni napon egyértelmű volt, hogy nem lehet lazítani. Az ellenfelek nagyon jók és versenyről-versenyre gyorsulnak. A technika megbízhatósága döntő lehet ebben a kiélezett bajnokságban, ezért a versenyautó teljes átvizsgálása és felkészítése - a Salgó-Gemer Rally-ra - a versenyt követő héten már gőzerővel folyt.

Asi – Nagyon fontos verseny volt a Salgó-Gemer Rally, ezért az autó felkészítése a szokásosnál is nagyobb odafigyeléssel zajlott. A motorunk is átesett egy nem tervezett revízió, mivel az előző verseny végellenőrzésén azt szétszedette a technikai bizottság. Utólag már mondhatom, hogy sikerült az autót tökéletesen felkészítenünk és hibátlanul beállítani. A verseny előtti csütörtökön volt egy hosszabb tesztünk, ahol - a pályák ismeretében - megtörtént a futómű és a hajtás finomhangolása is.

Az előzetes esélylatolgatások alkalmával arra jutottunk, hogy ez a verseny, azaz pályák jellege, inkább a S2000-es autóknek kedvez, de ennek ellenére egyértelmű volt, hogy Asi és a csapat bízik a győzelemben.

Asi – Minden versenyre úgy megyek, hogy nyerni akarok, de az eddigi három verseny közül itt láttam erre a legkevesebb esélyt. Az autó hibátlan volt, a gumiválasztásunk szintén jól sikerült, így az első gyorsaságitól kezdve megpróbáltam a maximumot kihozni magamból és az autóból is. Jó volt a szombati nap, jók voltak a szlovák pályák, minden úgy sikerült, ahogy azt előre elterveztük. A 14,5 másodperces előny - amivel zártuk az első napot - nem tűnt túl soknak, de mégis több volt, mint amire előzetesen számítottam.

A nap záróeseményén, az ózdi salakos körözésen sikerült látványos autózással örömet szerezni a nem túl népes, de annál hálásabb közönségnek.

Asi – Úgy gondoltam, ha már kijöttek és fizettek a nézők, akkor kapjanak is valamit a pénzükért, így nem spóroltunk a salakon sem. Jól sikerült, nem csak látványos, hanem még gyors is lett!

Szombat este senkit nem kellett altatni, a fásasztó nap és a vasárnap reggeli ébresztő mindenkit meggyőzött a korai lefekvés előnyeiről.

Asi – Sokat gondolkodtunk, hogy milyen beállításokat használjunk vasárnap, hiszen jellegében két teljesen más gyorsasági szakaszt kellett ugyanazokkal a beállításokkal, ugyanazokkal a gumikkal teljesíteni. Végül arra jutottunk, hogy a ceredi pálya annyira S2000-es, hogy ott nagyon kicsi az esélyünk, így inkább a terenyei körversenyen legyen tökéletes az autó. Nagyjából be is jött a számításunk, de mint tudjuk ember tervez...

A vasárnapi első kör után jöttek a hírek a terenyei körgyors esetleges törléséről, ami egyértelműen hátrány lett volna számunkra.

Asi – Az első ceredi gyorsan beigazolódott amire számítottunk. Sem nekem, sem az autónak nem feküdt az újjávarázsolt útburkolat. Terenye viszont jó volt, bár a salakos rész állapota eléggé leromlott az első kör után. Félttem, hogy kiveszik és Cereden nem tudom megtartani minimális előnyömet a S2000-es autókkal szemben. Szerencsére csak lerövidítették és nem vették ki teljesen, így megmaradt az esély a győzelemre.

Az utolsó kör előtti szervizparkban ember nem volt, aki megmondta volna, hogy a befejező két gyorsaságira milyen gumit kell feltenni.

Asi – Száraz aszfalra való gumikkal mentünk ki a szervizből, és ahogy beálltunk a gyűjtőbe, leszakadt az ég. A ceredi rajtban ömlött az eső és állt a jég az úton, viszont a gyorsasági második felében száraz volt a pálya. Mindhárman (Herczig – ifj.Tóth – Asi) egyformán gumiztunk, így az döntött, hogy a gyors első szakaszán ki hibázik és ki nem. Nagyon óvatos voltam a vizes részeken és sikerült hiba nélkül végigérni a szakaszon, míg ellenfeleim, mindketten hibáztak.

A harmadik kisterenyei gyorsot végül is törölték, de akkor már a végeredmény tekintetében ennek nem volt túl sok jelentősége.

Asi – Cered után, egy abszolút biztonsági autózásra készültem az utolsó gyorsaságin, ami végül elmaradt. Így visszagondolva a történetekre szerencsésen alakult számunkra az utolsó kör, mert amennyiben nem esik le Cereden az eső és kiveszik az utolsó gyorsot, akkor nem hiszem, hogy nyerni tudtunk volna. Cered igazi S2000-es pálya, nagyon éltek rajta azok az autók. Örülök, hogy a harmadik versenyt is sikerült megnyernünk és vezetjük a bajnokságot, de sok van még vissza, lesz még itt harc a bajnoki címért. Egy ilyen jól sikerült verseny után érzem, hogy nem volt hiába a rengeteg teszt, a sok munka. Köszönöm a támogatóimnak, a csapatomnak és nem utolsósorban Zsuzsának. Nélkülük nem sikerült volna!

Szurkolóinknak külön köszönjük a biztatást, találkoztunk Szombathelyen, a 2010-es bajnokság első és remélhetőleg nem az egyetlen murvaversenyén.